

нитѣ, да кажемъ, учители или ученици, постъпите въ едно съврѣменно училище, образцово училище, не сж ли всички нѣща прѣдвидени, по възможность програмата, прѣдметитѣ колко часа ще се занимавате, колко учители ще има, кот учители какви прѣдмети ще прѣподаватъ? И всѣки учителъ ще обясни прѣдмета си. Всичко е прѣдвидено. Ученикътъ щомъ влѣзе трѣбва да учи, не остава отъ негова страна, той да критикува онѣзи учебници, да каже този учебникъ не струва, или онзи не струва. Въ едно евангелско училище прѣподава учителътъ по български езикъ. Излиза единъ ученикъ и казва: „Г-не, българскиятъ езикъ има толкова граматики, на Икономовъ тѣй пише, на Иванъ Стояновъ тѣй пише, на Тодоръ на Петко граматиката . . .“ Учителътъ му казва: „Слушай, какво пише Икономовъ за граматиката — незная, азъ искамъ да пишешъ ти по граматиката, която азъ прѣподавамъ въ класъ, а като излѣзнешъ вънъ отъ класа, може да вземешъ каквато искашъ“. Понеже ние сме въ училището на природата, трѣбва да употрѣбимъ нейния езикъ, нищо повече! Единъ день, когато я надраснемъ, да излѣземъ изъ училището навънъ, тогава може да мислимъ, както искаме. Въ тази жива природа всичко е прѣдвидено. Да кажемъ, азъ ви задавамъ извѣстенъ